

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **S. M.**, zast. Mgr. Ing. Janem Procházkou, LL. M. eur, advokátem, se sídlem Karolinská 654/2, Praha 8, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 5. 2016, č. j. 1 A 27/2016 – 17,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 17. 5. 2016, č. j. 1 A 27/2016 – 17, zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 11. 3. 2016, č. j. CPR-3297-2/ČJ-2016-930310-V242, jímž snížila dobu zákazu vstupu na 2 roky, ve zbytku odvolání stěžovatele zamítla a potvrdila rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství hl. m. Prahy ze dne 12. 1. 2016, č. j. KRPA-54274-50/ČJ-2015-000022, jímž bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 9 a podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 a 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky uloženo správní vyhoštění spojené se zákazem vstupu na území členských států Evropské unie po dobu 3 let.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas blanketní kasační stížnost, z níž lze pouze seznat, že rozsudek městského soudu napadá v celém jeho rozsahu a domáhá se jeho zrušení, vrácení věci městskému soudu k dalšímu řízení a uložení povinnosti žalované uhradit stěžovateli náklady řízení. Stěžovatel rovněž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (tomuto návrhu Nejvyšší správní soud vyhověl usnesením ze dne 28. 6. 2016, č. j. 4 Azs 128/2016 – 21).

[3] Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele usnesením ze dne 7. 6. 2016, č. j. 4 Azs 128/2016 - 14, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů napadá rozsudek městského soudu, a poučil jej, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené

lhůtě doplněna, Nejvyšší správní soud ji odmítne podle ustanovení § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo dle údajů na doručence doručeno zástupci stěžovatele dne 11. 6. 2016. Lhůta k doplnění kasační stížnosti v délce jednoho měsíce tak uplynula v pondělí dne 11. 7. 2016. Zástupce stěžovatele však ve stanovené lhůtě na výzvu k doplnění kasační stížnosti nereagoval a kasační stížnost nesplňuje náležitosti předepsané v § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s.

[4] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „[k]romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně“. Podle odst. 3 téhož ustanovení „[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc“.

[5] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „[p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen“.

[6] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, č. 6/2003 Sb. NSS). Stejně tak je tomu i v nyní posuzované věci. Stěžovatel neuvedl nic konkrétního proti postupu či rozsudku krajského soudu, neuvádí, jakých pochybení se soud dopustil (ať již ve smyslu vad řízení, či v právním závěru), navrhuje pouze zrušení tohoto rozsudku a přes výzvu soudu kasační stížnost v zákonné lhůtě nedoplnil. Takto formulovanou kasační stížnost považuje zdejší soud za nedostačující ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s.

[7] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že ačkoliv stěžovatele řádně vyzval k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a současně ho poučil o následcích nerespektování této výzvy, vytýkané vady stěžovatel ve stanovené lhůtě neodstranil. Vzhledem k tomu, že potřebné údaje stěžovatel nedoplnil, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti. Za této procesní situace Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož „[ž]ádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta“.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. července 2016

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu